

- Autor práce si klade za cíl poukázat na legitimitu profesionálně řízené
  - > aktivity dopisování s vězni, jako humanitární a pastorační služby,
  - > podporující
  - > lidskou důstojnost a korespondující s duchem evangelia.
  - >
  - > Přisvědčující argumenty čerpá z pojmové látky specifické pro neteologickou,
  - > světskou etiku, posléze zejména z etiky křesťanské. Dále hojně vychází z
  - > církevních dokumentů, svých zkušeností z praxe v Arcidiecézní charitě Praha
  - > a z
  - > poznatků odborné veřejnosti.
  - >
  - > Dobrou praxi demonstruje při bližším popisu konkrétního projektu „Pomoc
  - > vězňům“, který dopisování již realizuje. Soustředí se na zachycení
  - > problémových
  - > okruhů a rizik vyplývajících z dopisování s vězni, upozorňuje na možnosti,
  - > jak
  - > jim předcházet. V závěru prezentuje nabídku interdisciplinárního zapojení
  - > služby dopisování s vězni do kontextu pastorační práce vězeňských
  - > kaplanů.
-
-
-
- >
- > Annotation:
- > Author aims to refer about legitimacy of a professionally controlled
- > correspondence with prisoners. It is understood to be a humanitarian and pastoral
- > service, which supports human dignity and is corresponding with the spirit of
- > the gospel.
- >
- > He draws arguments from the theory specific for
- > non-theological, profane ethics, also from Christian ethics, from plenty of church
- > documents, from his field experience in
- > Archdiocese
- > Caritas Prague and finally from knowledge of several experts.
- >
- > One particular programme is demonstrated in a concrete
- > project called „Help for prisoners“, which has already kept up the correspondence. It
- > is focused on problematic spheres and risks of the correspondence with prisoners and
- > it
- > points out possibilities of prevention.

At the end a cross-disciplinary involvement in the correspondence is presented as well as its context with the pastoral work of prison chaplains.